

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Judex non acceptet munera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

§. III.

Judex non acceptet munera.

Num. I.

Exempla non acceptantium.

Ibāt per singulos annos circueiens Bethel. 1. Reg. 7. 16. Samuel rem suam non agebat, sed subditorum: nē subditi, adeundo suum Judicē, sumptus facerent, tempus perderent ipse, quiescentibus omnibus, solus discurreret. Ac tandē, sui memor muneris, civium munera non expetebat: unde nullas sibi pecunias, plurimas Deo animas, lucrabatur; ante Evangelium Evangelij professor, ante Christum Christianus, ante Paulum Pauli imitator: 2. Cor. 12. 14. *non ero gravis vobis: sed enim quero, quæ vestra sunt, sed vos.* Mendoza in 1. Reg. 7. hic.

Ecce inventa est in manu mea quarta pars stateris. 1. Reg. 9. 8. Doleo, quod hanc minutam partem sat fore Samueli, & Prophetanti, & imperanti, putārint; cū duplicatō statere nē lixa quidem Sacerdotis compesci hodie possit pro minimo obsequio. Præerat Israëlī Samuel, junxeratque Sacerdotium Præfecturæ: & tamen unus assis munerando Pontifici, & Principi, sat est. Quanta nunc offerenda pocillatori; Oliva. 2. Strom. hic.

Venit ergo Naaman cum equis, & curribus &c. 4. Reg. 5. 9. ad Elisæum; multaq; munera secum attulit. Quid igitur? num illi processit obviam? statimne illi occurrit? nē ad præsentiam quidem suam illum admisit: nē muneribus, quæ attulerat, eum curasse videretur. S. Nilus lib. ascetico. Integerimus Judex, non solum manus à muneribus, sed & visum, abstinere studeat. de Castillo Illat. 155.

Dedit cibaria ancillis suis. Prov. 31. 15. *Digitus ejus apprehenderunt fustum.* v. 19. *Nobilis in portis vir ejus.* v. 23. Ubi erant tribunalia, ut advertit Carthus., Salazar, Cornelius. Mulier non providit domui suæ ex muneribus acceptis, sed labore manuum suarum. Sylveira in Matth. 19. q. 14.

Conversus ad mulierem dixit Simoni &c. Luc. 7. 44. Cur oculos ad mulierem convertit, redarguens Simoni arrogantiam? Oculos avertit à mensa, & cibis: ut discamus, quantam vim munera habeant: quasi visâ munera lingue verba aspera eripiant. Naxera in Jos. 1. §. 48.

Argentum, & aurum, aut vestem, nullius concupivi. Act. 20. 33. Cū multa posset Paulus adferre, quibus suam gloriam cumularet; alijs omnibus omisissis, hoc unum adduxit: quasi reliqua omnia hoc unum contineant; & Judex incorruptus in reliquis perfectus sit. Pinna Ethol. 117.

Justitiæ illius quod majus, illustriusque, argumentum afferri potest? quàm quod in magnis Reipublicæ muneribus, administrationibusque, versatus; nē teruntio quidem facultates suas auxerit. S. Greg. Naz. or. 28. de funere Patris.

Thomas Morus judex æquissimus, cū ei

vidua, cui litem adjudicarat, poculum aureum obtulisset; ille accepit quidem, sed vinō replens ei præbuit, & reddidit. Corn. in Ex. 23.

Num. II.

Munera faciunt mutum.

Nomen uni Phison. Gen. 2. 11. id est, *ore mutæ*. S. Ambr. lib. de paradiso c. 3. & in Ps. 1. meritō os illic commutatur, ut non teneatur promissorum fides, sed sit in ore dolus; ubi est aurum bonum. Avaritia enim fidem frangit; nec tenet verborum simplicitatem. Ornamenta quoque pretiosa mentem, animumque, commutant; ut aliud in pectore, aliud in sermone, sit. Sed cur alijs fluminibus immutandi oris nomen, & insigne, non imponitur? quia per terram aufferam non fluit. Gen. 2. 11. *ipse est, qui circuit omnem terram.* Arcones in Is. 2. Disc. 3.

Canes muzi non valentes latrare. Il. 56. 10. Quid mutos facit? ossa. Furunculus nocte officinam infringit, canem reperit latrantem; è sacco bolum panis educit, & ita cani os obstruit; habetque placitum sibi, & securam, furandi occasionem. Paoletti D. 3. Adv.

Quāto plena crumena aurō, tantō vacua sententia jure. Nullum robur in Ulpiano, aut Justiniano, contra aurum est. Qui pro se muneris eloquentiam habet, tacere securus potest: nam subornatus Judex sæpius Advocatus est. Naxera in Jos. 1. §. 48.

Si in aurem Advocati susurret pecunia, Orpheilyra, carmen Amphionis, Musa Virgilij, voce pecunie suffocantur. Ubi munus loquitur, Tulliani eloquij tuba raucefcit. Ubi nussus militat, Hectoræ militiæ fulgura compescuntur. Nummus vincit, nummus regnat, nummus imperat universis. Broymard Munera.

Quidam Judex, teste Cæsariō, qui muneribus corruptus suas sæpe sententias corrumpebat; cū hiant ore expiraret, sinē linguā inventus est. Et verē, inquit Cæsarius, linguam perdidit moriens, qui illam sæpe venderat vivens. Alius, teste Antoniō, licet Ethnicus, quia vivus semper veritatem amaverat, mortuus in sola lingua multis annis vitam conservavit; donec, consultō Episcopō, baptizatus omnino decessit. Mendoza in 1. Reg. 8. Annot. 32. Sect. 4.

Horologium rotis, & ponderibus, actum. Lem: *Sinē pondere mutum est.* Sic sinē aurō Causidici. Malenius in Symbolis.

Num. III.

Munera excœcant.

Placabo illum muneribus. Gen. 32. 20. Hebr. *operiam faciem ejus velamine.* Oleaster hic: videat ipse prius munus, quàm ego faciem ejus; & munus faciem leniat ad aspectum meum; nē in me malum, quod sibi intuli, videat; seu videat oculis muneris me non suis: qui enim munera accipiunt, vident per munera, non oculis suis. Videtur metaphorā usus, sumptā

sumptâ ab ijs, qui utuntur perspicilijs divertorum colorum; quibus omnia cærulea, aut viridia, videntur; & eò colore tincta, quò perspicilia sunt imbuta. Itâ, qui dona admittit, quidquid per illa cernit, de eorum colore, & specie, arbitratur omnia. Didacus Niss. in Phœn. Gr. p. 2. l. 6. c. 5.

Non accipies personam, nec munera: quia munera excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum. Deut. 16. 19. Sol diei præful Gen. 1. 16. à terra accipit vapores, qui ex ijs obnubilatur. de Castillo Illat. 155. Varius excæcandi oculos olim apud crudelem Græcorum gentem fuit: potissimum autem is erat; ut admotâ aureâ, candenti, & ignitâ, ad oculos laminâ, perfringerent, ac hebetarent pupulam. Doultreman l. 4. c. 3. Sect. 5.

Num. IV.

Munera pervertunt, corrumpunt.

Instante partu apparuerunt gemini in utero. Gen. 38. 27. Certârunt, quis primus egreteretur. Zara manum extendit, quæ ab obstetrice fuit signata: & cum retraheretur, Phares primò est egessus. Cui putatis assignatam primogenituram? dicetis Phares, qui primò natus est. Erratis: obtinuit illam Zara; nec ob aliam causam, nisi quòd prior extenderet manus. Si inter duos agatur lis de hæreditate, vel gravi summa pecuniâ, quis vincet? qui majora munera manu extendit: Zara vincit. Paoletti D. 22. Pent.

Dic ad Aaron: tolle virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Egypti, ut vertantur in sanguinem. Ex. 7. 19. Ecce Moyse aquas non verberet, qui non multò post aquas dividet? Verùm quia à fluminis aquis servatus beneficium acceperat, flumen, licet puerorum jugulatorem, virgâ verberare nequibat. Obsequia, aut munera, gladium iudicis hebetant. Naxera in Jos. 7. §. 10.

Declinaverunt post avaritiam, acceperunt munera. Procinus intulit. & perverterunt iudicium. 1. Reg. 8. 3. Vicinum quippe, atque cognatum, est; ut, post munus acceptum, pervertatur etiam corruptò censore iudicium. Id. ib.

Gemmæ gratissima. Perverb. 17. 8. Hebr. lapis gratiæ, munus in oculis heri ejus. q. d. munus principi collatum, non aliter ejus gratiam, & benevolentiam, trahit; quàm magnes ferrum. Corn. hic.

Aliqui iudices, utinam non multi, sunt sicut statera; quæ illic plus ponderat, sive ad illam partem amplius inclinatur, ubi plus ponitur. Sanct. Antonius Pad. f. 3. hebd. 4. Quadr.

In iudicijs, quò vergit aurum, illuc præponderat iudicium. Isidorus Pelus. l. 1. ep. 101.

Nescio, quò pacto rara est hominibus clausa manus, & aperta iustitia. Cassiodorus l. 9. var. ep. 24.

Proverbium Græcum: lepus aureò vinculo revinctum leonem trahit.

Messis aurea, curia appellata est, in qua, tritici locò, aurum metunt iudices. Plutarchi, in Polit.

Advocato à cliente datus fuit currus; adversarius ei equos dedit. Cum ergo, qui currum dedit, videret; quòd potius pro adversario loqueretur, ait: currus malè vadit. Advocatus respondet: non potest aliter ire, quia equi eum sic ducunt per illam viam. Broymard Munera.

Curus malè unctus stridet; sic iudices sine muneribus. Incert. Auth.

Piscis. Lem: dum capio, capior. Publius M. Beneficium accipere, libertatem vendere est. Picinelli.

Maximè per uxorem data.

Dabimus tibi singuli centum mille, & centum argenteos. Judic. 16. 5. 18. Unus è iudicibus populi Samson quàm miserè uxoris laqueos fuit expertus: ipsa pecuniam à Philistij, accipiens Samsonem & crine, & robore privavit. S. Ambr. 2. offic. c. 26. influxit pecunia in gremium mulieris; & à viro discessit gratia. Hæc sunt quotidiana in iudicijs damna: influunt munera in gremium uxorum, & à viris discedit gratia, robur, iustitia. Necaliter S. Maximus prælagit, innocentem Susanam in iudicio probandam, nisi quòd iudicem creberrimè fuerit nacla. Sic enim hom. 1. de JEru accusato ait: iudicem meretur castitas, Daniele puerum juniorem, necdum pubescentis avaris. Multum igitur de Deo pudicitia consequitur, cum iudicem virginem promeretur. Bæza l. 4. c. 3. §. 25. Rebellis Angelus jam ipse pertumescat Pilati iudicium, jam non tam JESUM, quàm aëreas potestates damnandas metuebat: & ut iudicis sententiam fleteret, iudicis uxorem invadit. Antiqua est iudicum corruptela utot. Si iudex incorruptus, inflexibilis est, iudicem præteri, uxorem ejus adi, munera infunde; & ad nutum tuum habebis iudicem. Bæza l. 4. c. 3. §. 25.

Num. V.

Munera non acceptandi motiva varia.

Porticum solij, in qua tribunal, texit lignis cedrinis. 3. Reg. 7. 7. Ut ostenderet; sicut cedrus nullam corruptionem patitur; ita iudicis animum nullis muneribus corrumpendum. Mendoza in 1. Reg. 8. Annot. 32. Sect. 4.

Iustus Dominus, & iustitiam dilexit; aequitatem vidit vultus ejus. Psalm. 10. 8. In quorum manibus iniquitates sunt; dexteram eorum repleta est muneribus. Psalm. 25. 10. Iustitia plena est dextera ejus. Pl. 47. 11.

Dilexisti

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem; propterea unxit te Deus. Pl. 41. 8. Qui muneribus non curant ungi, eos Deus ipse ungit specialibus favoribus, & beneficijs. de Ponte in Cant. 1. Eph. 21. §. 4.

Iustitia de caelo prospexit. Plal. 84. 12. Judicum terrorum, qui à munerum pulvere, & luto, non excutiant manus, iustitia pulverulenta non prospicit à caelo; sed de terra, argento, & aurò, quod hiant ore esuriunt. Iustitia incorrupta, quæ terrenis avaritiæ non sordidatur affectibus, est iustitia cœlestis; tanquam de sudo, & sereno, caelo profert sententiam incorruptam. Arcones in If. 1. Disc. 3.

Collyriò inunge oculos tuos. Apoc. 3. 18. Per collyrium intelligere videtur externarum rerum penuriam, munerumque despicientiam: nam si dona videntium oculos excœcant, omnino munerum contentio hos aperiet. S. Andreas Cæsar. f. 3. hic.

Thebis imagines Judicum erant sinè manibus. Plutarchus in Iside, & Osiride.

§. IV.

Judex sit difficilis ad credendum, tardus, accuratus, ad judicandum.

Ex Veteri, & Novo.

Voluit Deus leprosum septem diebus à cœterorum hominum consortio segregari; ut interea Sacerdos, cujus erat inter lepram, & lepram discernere, maturè deliberaret; ac tum demum judicium ferret; nè quid temerè, & præcipitanter, ageret. Levit. 13. 4.

Decernite, quæ urbes esse debeant in prædialia fugitivorum. Num. 35. 11. Civitates plures factas esse refugij legimus: nè ad eas fugiens malefactor subito judicaretur sinè magnâ examinatione judicij. Simon Cass. l. 7. c. 3.

Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo - non, nè colligentes Zizania eradicetis simul cum eis & triticum. Matth. 13. 27. 28. 29. Quomodo triticum eradicabitur pro Zizanijs, si agricolarum visu sola Zizania condemnantur? S. Hieron. inter lolium, & triticum, quamdiu herba est, magna similitudo est: ergo visus Judex falli potest. Quid ergo? finite crescere usque ad messem; tunc dicam messoribus. Dicam utique, en Zizania. Tunc autem vos videntes, & audientes, justè poteritis Zizania condemnare. Eusebius Coll. Chr. t. 3. l. 1. Obl. 5.

Quid hoc fecisti? Jon. 1. 10. Quanto cum consilio nautæ Jonam in mare miserunt; tempestas tempus abbreviabat; fors ceciderat super Jonam; & tamen eum interrogant, quid fecisti? Erat jam culpam confessus; non tamen mox eum ejiciunt, rursus interrogant, cur hoc fecisti? Agnoscunt apertè ejus inobedientiam, divinamque esse iustitiam, ut illum præcipitent: morantur adhuc, rursusque quærunt. v. 11. *quid faciemus tibi?* Tum demum, oratione

Polyanthe. Sacr. Tom. I.

prius factâ, illum in mare ejiciunt. Diez Sabbatho D. 3. Quadr.

Ecce sponsus venit. Matth. 25. 6. Cùm Dominus judicaturus est, plerumque dicitur venire, descendere. Gen. 3. 8. Gen. 11. 5. Gen. 18. 21. Luc. 12. 43. &c. Cur dicitur ad judicandum venire, descendere, cùm omnia sint nuda, & aperta oculis ejus? Hebr. 4. 13. S. Basilius in Pl. 32. quia ad judicandum requiritur summa attentio, & operum examen. Sylveira hic.

Digitò scribebat in terra. Joan. 8. 6. Noluit statim proferre sententiam: ut doceret, quòd prius deliberanda est, & etiam scribenda, sententia; antequam proferatur. Hugo Card. hic.

Quod scripsi, sic scripsi. Joan. 19. 22. Ut secundum præsentiam nostram mutare non liceat. Decet enim ita prævidere, quod dicat; nè cogatur ex imperitia retractare, quod dixerit. Quod scripsi in tabula, prius scripsi in prudentia: quod scripsi literis, prius scripsi in judicio rationis. Simon Cass. l. 13. hic.

Ira in vindictam malorum sequi debet rationem animi, non præire; ut quasi ancilla iustitiæ post tergum veniat; & non lasciva ante faciem prorumpat. Sanct. Gregor. l. 8. ep. 51.

Judicium, antequam proferatur, appendat pluries in statera. Ipsa iustitiæ ratio dicat, quòd nihil sub caelo in rebus creatis tantâ diligentia sit tractandum, & gubernandum diligentius inter omnia, quàm homo; propter quem facta sunt omnia. Simon Cass. l. 15. de iustitia Christiana.

Judices imitari debent citharæcos; qui, antequam citharam pulsant, singulas sonantes audiunt, ac inter se contemperant; ut congruum edant sonum, & harmoniam. Cornelius in c. 11. Eccli. v. 8. apud Didacum Niss. lib. 8. cap. 3.

Virgis, & securibus, Romani olim plecebant flagitia; Magistratusque, & Prætores, ejusmodi instrumenta secum semper ferebant, sed constricta. Plutarchus problem. 79. t. 1. quid est, quòd Prætorum virgæ securibus alligatæ præferuntur? Signum est, non oportere Magistratus iracundiam promptam, ac dissolutam esse. Didacus cit.

§. V.

Audiat & altera pars.

Ex Veteri, & Novo.

Auditur à Deo Adam; auditur Eva. Gen. 3. 9. 13.

Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. Gen. 4. 10.

Viri isti contempserunt rex decretum tuum. Dan. 3. 12. 13. Nabuchodonosor non illicò credit delatoribus; sed eos accersit: verène Sdrach &c. Non potestate, & voluntate, agere voluit; sed ex lege, & ratione. Velloso in Judith. 3.

Ggg gg

Quid